

Bea

Bea sempre arribava tard. Sempre la mateixa història, ella em deia que passava a per mi i jo l'esperava mitja hora asseguda al sofà, amb la bossa posada i esperant escoltar el xiulet del seu cotxe. Aquesta nit no anava a ser diferent. O bé sí.

Jo estava esperant que Bea passés a recollir-me pel bar nou, el dels argentins, mentre prenia una cervesa amb el meu noi. Es retardava com sempre i jo no tenia ganes d'anar a aquesta festa. El meu noi se n'anava i la vaig cridar:

- On ets Bea?

- A la festa, on ets tu?

- Jo? Esperant-te.

-Ai, se m'ha oblidat avisar-te que hi acudissis directament. Vine't!

Jo em vaig enfadar, i quan era a punt de donar-me mitja volta i pujar-me'n a casa, el meu noi va parar un taxi: "ves-hi una estona i no t'enfadis amb Bea". Vaig pujar al taxi preparant el meu discurs d'amiga digna i el taxista tenia ganes de parlar. Jo mirava per la finestreta i de tant en tant assentia amb el cap.

Vaig moure el peu i vaig notar alguna cosa en el sòl del taxi. Ho vaig trepitjar. Ho vaig acostar fins al seient. I gairebé sense canviar la postura vaig agarrar amb la mà un moneder. Em vaig posar nerviosa. Vaig pagar al taxista i vaig baixar del taxi gairebé en marxa. Vaig entrar a la festa i les meves amigues, en veure'm entrar directa al bany, van vindre darrere cridant: "*ni saludes, oi?*"

Les vaig ficar al bany i els vaig dir que m'havia trobat un moneder:

-Hi ha documentació?

-No ho sé. No l'he obert. Tan sol he notat que estava prou ple.

Obrim el moneder i comencem a comptar els bitllets: 50, 100, 150, 200, 250, 300, 350, 400, 450, 500, 550, 600, 650, 700, 750, 805 euros. Setze bitllets de cinquanta euros i un bitllet de cinc euros. Ni documentació ni adreça. No hi havia res més que 805 euros. Va ser una gran nit. Vaig ballar fins a l'alba. I quan va acabar la festa vaig fer el que qualsevol persona hagués fet en el meu lloc.

Sara